nink katke hobbesele tek päle. Jalgu peate põlwest sani egga tundi, ka ö ajjal, külma wega kastma. Kui haige hobben liig paks ning lihhaw om, sis jätke tedda kats päiwa nink kats ööd ilma sömata nink ka päle to 5 ehk 6 päiwa andke tälle ennege poolt toito nink suwwitsel aol ennege wärsket haino, ent ei mitte wärsket ristikhaino. Ärge peljake, et hobben nälja kätte löppep. Nälg om se tõbbe man kigeparremb arst. Ent puhhast, wärsket külma wet andke hobbesele juwwa, ni paljo kui ta tahhap, sest se jahhutap nink selletap werd. Kui hobbese sit kõwwa nink penikene om, sis heitke eddimätsel nink tõisel päiwal tõbbe algmisen hommungul nink õddangul peo täüs sola jogi sisse. Ka enne jootmist wõip tälle eggakörd pool puddel seppa sisseanda. Ent se man om wajja tähhele panna, et middake hinge-kurko ei lä, enge kik õkwa kõrrist allalät.

Kui hobben katte päiwa nink katte ö pärrast ei sa parrembide jalgu pääl saista, enge neid wahheldamise üllestõstap nink waiwaga jälle mahhapannep nink se man wallo pärrast soni kokkotõmbap nink oigap, sis om wajja weel tõistkörda üllewäl nimmitetul wisil toop werd laske, ehk ka kabjast essi adert laske. Ent kabjast ei mõista eggamees werd laske. Kui sedda wajja om, sis peap hobben haigede jalguga pehme põhhu pääl saisma, sest et aadrilaskmise läbbi kabja weel ennamb nakkawa hallutama. Hädda pärrast wõip sest nahhast, mes kabja liggi om, nink mes käega tunnus pallaw nink paistetu ollewat, ümberzõri waiwa wäitsega päält alla pole kriipsu tõmmata, et werri wäljatullep. Neid kriipsu tettas poolt tolli piuta nink jättetas poolt tolli wahhet, ent nahka ei tohhi süggawaste läbbileigata.

Wie ehk kuwwe päiwa pärrast laske raudseppal kabja weidikese wäljawärkida nink pärrakaia, kas kabja eddeotsan, talla al, mädda tunnus ollewat.

Kui se nida om, sis peap raudsep wärgirawwaga kiik wallalisi talla-tükke ärrakassima nink üts wildi-tük rawwaga allalõma.

Kui hobben näddal aigo om põddenu nink iks weel jalla ei olle terwes sanu, kui kabja iks weel pallawa omma nink hobben julgeste ei wõi päleastu, sis peate weel 3 ehk 4 näddalat tedda kassinaste söötma ning tedda ränga tõ eest nink lia ajjamise eest hoitma. Eggapäiw peate sis ka kabja liggi nahka katskörd salwiga märima, mes raswast nink terpentini-ölist, kummastki pool ossa, kokkosullatetas. Kabja peate iks weel pehme nink hämme hoitma nink rinna nahhast narrits läbbitõmbama, mes 2 ehk 3 näddalat saisma jääp nink eggapäiw ligutetas.

Seddawisi wõip hobbest, mes kabja-pallandiko põddep, jälle terwuse mannu sata. Ent mitmil jääp iks kabja man tõbbe-märk pärra. Kabbi jääp korplikus, kaswatap röngasi, mes eddepool ahtamba, taggapool laiemba omma, nink sünnitap eddepole pääl üts tomp nink kabja pohhi waup nidade alla, et ei wõi ennamb wanna modo rawwutada, ilma et pitsitamise wigga sünnip. Säratsel hobbesel peap laiembid raudu, mes sissestpoolt osiko omma, kabja pärra zaggama, nink weel wilti laskma wahhelepanna, et hobben ennege hädda pärrast wõip päletoetada. Särane hobben warrip iks jalgu, essiärralikult käügi algusen, nink toetap jalgu iks enne kabja taggumetse pole päle. Hobbest, kel säratse kabja omma, ehk sedda modo käüwa, ärge ostke joht töhobbeses!

Selle hä nõwwoga lõppetame timmahawast jutto nink sõwwame kigile tallomehhile hääd, õnneliko ajjastaiga, rahho kige lähhembidega, tulluliko ellajakaswatamist nink rohket põllosaki.

Tartun, Septembri kuul 1854.

Jessen.